OBRAZOVÁ KRONIKA RADY GALERIÍ ČESKÉ REPUBLIKY

RADA GALERIÍ ČESKÉ REPUBLIKY

Vznik Rady státních galerií je datován rokem 1990, kdy se instituce zřizované ČSFR rozhodly koordinovat svou aktivitu ve vztahu k Ministerstvu kultury ČR. V závěru 90. let pak přešla mnohá muzea umění pod nově zřizované kraje, z názvu sdružení byl vypuštěn přívlastek „státní“ a členy se staly také další instituce jiných zřizovatelů.

Rada galerií ČR je profesním sdružením muzeí umění. Umožňuje členským institucím vzájemnou výměnu zkušeností, přípravu společných akcí, jako jsou výstavy, semináře nebo ediční projekty a samozřejmě kolektivní podporu propagace. Sdružuje téměř tři desítky sbírkotvorných ústavů, noví členové mohou být přijati po splnění náročných profesních podmínek. Přesto, že to tak veřejnost nemusí vnímat, jde do jisté míry o elitní klub, kde velmi funkčním prvkem je shodné zaměření činnosti a malý počet členů umožňující narozdíl od AMG vzájemné těsnější vztahy.

Rozsáhlé univerzální profesní sdružení Asociace muzeí a galerií (AMG) mnohé z uvedených předpokladů nemá a ke specializované prezentaci umění zaujímá odborně poměrně volný vztah. V otázkách profesní kvality i solidární podpory dává Rada galerií svým členům podstatně větší jistoty.

Profesní solidarita je přitom v nerozvinuté české demokracii velmi potřebná. Od počátku 90. let byla zaznamenána dlouhá řada etických pochybení zejména později ze strany krajských zřizovatelů muzeí umění. Převážně šlo o arogantní svévolné jednání hejtmanů nebo vedoucích referátů kultury krajských úřadů. K nejznámějším patří pochybení Plzeňského, Středočeského a Ústeckého kraje. V takových případech se profesní sdružení pokouší jednáním na různých úrovních dosáhnout nápravy, pořádá mediální kampaně a mobilizuje uznávané osobnosti na podporu etických postojů. Tato nelehká aktivita není rozhodně marná, v některých případech je dosaženo kladných výsledků, v jiných je alespoň vyváženě informována veřejnost, která by jinak měla k dispozici pouze jednostranné zprávy z úředních míst. Ve vztahu této aktivity k AMG jsou naopak dokonce známy i případy, kdy se předsednictvo tohoto širokého profesního sdružení nezapojilo do podpory svých institucí proto, aby neztratilo některé přísliby finančních dotací od politické reprezentace apod.

JIŘÍ VYKOUKAL VZPOMÍNÁ

Historii vzniku regionálních galerií se v posledních letech věnovala v řadě textů poměrně rozsáhlá pozornost, značně zužující možnosti přispět k této tematice něčím podstatně novým. Abych se vyhnul nebezpečí, že budu opakovat něco z již zjevených pravd, pokusil jsem se místo retrospektivního pohledu se širokým záběrem, nahlédnout do historie českých regionálních galerií jen letmo, formou několika vzpomínek jednak na šedesátá léta minulého století, zvláště jejich druhou polovinu, dále na situaci galerií počátkem let devadesátých. Závěrem jsem si pak dovolil připojit něco málo slov ke vzniku a počátkům práce Rady galerií, která je prvním profesním sdružením těchto institucí v České republice.

Šedesátá léta minulého století, zejména jejich druhá polovina, byla obdobím, ve kterém bylo konečně možné, i když ne vždy a zcela, publicitou a výstavní činností veřejně zhodnotit všechny duchovní i fyzické vklady, které do těchto institucí v předchozích letech investovali jejich pracovníci. Jako ředitelé zde působili kvalifikování odborníci nebo lidé mající k umění úzký a zasvěcený vztah, který se pozitivně promítal v akviziční politice galerií, v jejich výstavních a expozičních projektech, v badatelské práci a v neposlední řadě i v koncepční činnosti. Časový limit příspěvku bohužel nedovoluje zacházet do podrobností, přesto bych jako doklad bohatých a pestrých aktivit regionálních galerií zmínil alespoň některé z mimořádných projektů té doby, třeba objevnou výstavu České imaginativní malířství 1930 – 1950 uvádějící na veřejnost po více jak dvaceti letech znovu český surrealismus, kterou v roce 1964 ve spolupráci s Alšovou jihočeskou galerií, připravili František Šmejkal a Věra Linhartová nebo dnes již legendární výstavu Socha a město, uspořádanou ředitelkou liberecké galerie dr. Hanou Seifertovou, spolu s dr. Ludmilou Vachtovou v Liberci v roce 1969, na které byla poprvé v Čechách do živého veřejného prostoru umístěna závažná umělecká díla. Nelze také nezmínit, že k nedílné a dnes již skoro zapomenuté součásti galerijního života 60. let patřila i průběžná kooperace s regionálními galeriemi na Slovensku, v Trenčíně, Košicích, Prešově nebo Žilině, ať již formou jednotlivých výstavních zápůjček nebo rovnou celých autorských výstav. Monumentálním vyústěním této spolupráce, zastřešeným oběma centrálními národními galeriemi, pražskou a bratislavskou, se stal výstavní projekt 50. let československého malířství 1918 – 1968, jehož českou část, z více jak 70 procent, tvořily zápůjčky ze sbírek regionálních galerií. Tak významné již tehdy byly jejich sbírkové fondy. Výstava byla zahájená na jaře roku 1968 ve Slovenské národní galerii v Bratislavě a poté byla přenesena do Prahy, kam bohužel nedlouho nato dorazila i „bratrská vojenská pomoc“ armád Varšavské smlouvy na čele se Sovětským svazem a spolu s nimi i normalizační přítmí, přetrvávající nekonečně dlouhých dvacet let, které svobodné odborné práci a publicitě rozhodně příliš nepřálo. Smutným epilogem 60. let pak byla účelová pracovní a často i sociální likvidace řady právě těch vedoucích a odborných pracovníků galerií, kteří se o rozvoj těchto institucí zasloužili nejvíce.

Počátek 90. let je v historii regionálních galerií trvale spojen s hektickou situací, vzniklou zrušením správní struktury národních výborů všech úrovní včetně těch krajských, s jejichž existencí byl do té doby spojen provoz tuším 9 regionálních galerií, které se nazývaly krajské. Zatímco okresní národní výbory byly ihned nahrazeny okresními úřady, národní výbory krajské byly zrušeny bez alternativního stupně státní správy a krajským galeriím tak ze dne na den zmizeli zřizovatelé a jejich budoucnost, pokud šlo o nové právní zastřešení, byla nejistá. Ještě hůře to vypadalo s galeriemi, jejichž zřizovateli byly původně okresní národní výbory, protože těm dokonce velmi vážně hrozila delimitace pod obecní úřady. Času na řešení přitom bylo minimálně, neboť všechny naznačené změny a jejich případné různé možnosti řešení se musely uskutečnit nejpozději do konce roku 1990. Během prvního pololetí tohoto roku vedli zástupci regionálních galerií na téma své budoucnosti řadu jednání s tehdejším ministrem kultury, profesorem Milanem Lukešem, který byl sice velmi příjemný i chápavý člověk, avšak zásadně odmítal

cokoliv podnikat s odkazem na blížící se první svobodné volby v červnu 1990, po kterých ho v úřadě vystřídal Milan Uhde. V té době již bylo dohodnuto na řadě schůzek volených reprezentantů jednotlivých galerií, že dosavadní, minulým režimem oktrojované dělení na instituce krajské a okresní je, nadále neakceptovatelné, a že všechny galerie, bez ohledu na velikost sbírek, by vzhledem ke své specifické povaze měly být zřizovány ministerstvem kultury. První schůzky s Milanem Uhde na toto téma příliš úspěšné nebyly, protože v zákulisí jeho úřadu proti těmto návrhům ze strany galerií tvrdě pracovala muzejní loby. Nakonec se podařilo dosáhnout kompromisu v tom smyslu, že ministerstvo bude automaticky zřizovat všechny bývalé galerie krajské, a z okresních galerií, kterých bylo tuším 14 nebo 15, se ujme těch, které o to samy požádají, a které svou žádost doloží souhlasem přednosty příslušného okresního úřadu. Ačkoliv se tento požadavek zpočátku zdál téměř nesplnitelný, jednání delegovaných zástupců galerií s přednosty okresních úřadů se nakonec vždy ukázala jako úspěšná, třebaže někdy měla velmi tvrdý průběh a schůzky bylo nutné opakovat. Od 1. ledna roku 1991 se tak zřizovatelem regionálních galerií stalo ministerstvo kultury. Následujících deset let správy galerií ministerstvem kultury neváhám nazvat zlatým věkem jejich existence, na který jistě všichni, kdo v té době v galeriích pracovali, nikdy nezapomenou. Vzpomínám událostí roku 1990 tak podobněji také proto, že z tehdejší soudržnosti regionálních galerií, se již tenkrát rodilo jejich budoucí profesní sdružení, třebaže oficiálně vstoupilo na scénu až v roce 1992 jako Rada státních galerií České republiky. Postupem času si tento poradní orgán regionálních galerií vytvořil respektovanou pozici partnera pro jednání s ministerstvem kultury například v metodologických, legislativních a odborných otázkách týkajících se správy a tvorby sbírek a řadě oblastí dalších, včetně těch, které se týkaly samotné právní podstaty existence galerií. V oblasti odborné činnosti galerií Rada iniciovala a organizačně vedla řadu projektů, zaměřených zejména na zkvalitnění péče o sbírky a jejich prezentaci. Zde je na místě uvést alespoň významný projekt počítačové evidence sbírek DEMUS, realizovaný ve spolupráci s Moravským muzeem v Brně, dále ze sbírkových fondů galerií připravené výstavy v Jízdárně Pražského hradu jako Záznam nejrozmanitějších faktorů z roku 1993 a Výstavu přírůstků sbírek státních galerií z roku 1999, stejně tak jako edici Průvodce po galeriích České republiky, vydaném v roce 1998 a zajisté by bylo možné připojit ještě i řadu realizovaných projektů dalších. Zřejmě na té myšlence založit Radu galerií něco pozitivního asi bylo, protože zatím, jak se zdá, přes všechny výhrady, překážky, komplikace a notoricky známé, nevelké nadšení galerijních pracovníků pro jakékoliv angažmá mimo rámec vlastní instituce, existuje Rada galerií České republiky i nadále, a k tomu jí přeji co nejvíce zdaru.

(Předneseno na kolokviu Rady galerií v Roudnici nad Labem v září 2015.)

ČLENSKÉ INSTITUCE

V tomto přehledu je užit jeden z nejnovějších přehledných materiálů o členských institucích shromážděný autory dále uvedeného projektu Reprezentace národa v roce 2008 a později částečně doplněný.

Národní galerie v Praze
Zřizovatel: Ministerstvo kultury České republiky

Historie:
Národní galerie v Praze oslavila v roce 1996 dvousté výročí svého trvání. Dne 5. února 1796 se sešla skupina významných představitelů patrioticky zaměřené české šlechty společně s několika vzdělanci z řad osvícenského měšťanstva. Cílem jejich schůzky bylo založení korporace, která měla pozdvihnout upadlý umělecký vkus domácí veřejnosti. Praktickým naplněním měla být veřejně přístupná obrazárna a akademie umění. V letech 1967–1990 určovala osudy Národní galerie silná osobnost ředitele Jiřího Kotalíka. Za jeho epochy vzrostl rozsah sbírek, odborného potenciálu i množství výstavních objektů.

Sbírky:
Sbírka starého evropského umění, české malby 20. století, moderní světové malby, moderního sochařství, architektury, grafiky, kresby a Sbírka asijského umění

Galerie hlavního města Prahy
Zřizovatel: Magistrát hlavního města Prahy

Historie:
Galerie hlavního města Prahy (GHMP) byla založena rozhodnutím rady Národního výboru hlavního města Prahy v roce 1963. Bylo jí uloženo shromažďovat, odborně ochraňovat, vědecky zpracovávat a vystavovat české umění 19. a 20. století. Zároveň byla pověřena péčí o restaurování a výstavbu pomníků, plastik, pamětních desek a kašen na veřejných pražských prostranstvích. Sbírky GHMP začaly narůstat již téměř sto let před jejím právním ustanovením, v době, kdy se zrodila idea městské galerie.

Sbírky:
Sbírka Galerie hlavního města Prahy čítá celkem 13 948 uměleckých děl. Galerie navíc spravuje 420 veřejných plastik. Ve druhé polovině osmdesátých let se začal měnit přístup k rozšiřování sbírkového fondu. GHMP se nepřestala zajímat o dnes již obtížně dostupný historický materiál, ale především začala sledovat a preferovat tvorbu současných umělců – včetně těch nejmladších. V roce 1997 byla založena sbírka soudobé fotografie.

České muzeum výtvarných umění v Praze
Zřizovatel: Středočeský kraj

Historie:
České muzeum výtvarných umění bylo založeno v roce 1963 jako regionální galerie Středočeského kraje. Činnost byla zahájena na zámku Nelahozevsi v roce 1964 stálou expozicí českého moderního umění (zrušena v roce 1971). Roku 1971 byly otevřeny tři rekonstruované historické domy v Husově ulici. V letech 1991–1995 vystavovalo muzeum rovněž v Křížové chodbě Karolina. V říjnu 1994 otevřelo České muzeum výtvarných umění nově rekonstruovaný kubistický dům U černé Matky Boží v Celetné ulici, postavený v letech 1911–1912 architektem Josefem Gočárem. Později byl muzeu přidělen objekt jezuitské koleje v Kutné Hoře, který byl do roku 2010 rekonstruován a připravován k otevření se stálými expozicemi. V roce 2010 provedl následně trestně stíhaný hejtman David Rath svévolné změny ve vedení muzea a připravil je také o objekty v pražské Husově ulici. Atraktivní název muzea pak změnil na Galerii Středočeského kraje.

Sbírky:
Těžiště sbírek muzea tvoří české umění 20. století. Kvalitní kolekce českého imaginativního umění 30. let, velký soubor umění 40. let, pozoruhodné kolekce českého informelu, geometrické abstrakce a nové figurace. Od počátku 90. let se akviziční činnost zaměřuje na doplňování sbírky o díla z období od 60. let do současnosti.

Muzeum města Brna
Zřizovatel: Magistrát města Brna

Historie:
Muzeum města Brna bylo založeno v roce 1904, první expozice umístěny v prostorách dnešní Nové radnice. Nejstarší sbírkové fondy vznikly z odkazů bohatých brněnských měšťanů, z nichž nejvýznamnější byla galerie Heinricha Gomperze, která obsahovala přes 400 obrazů z evropské malby 18. a 19. století převážně rakouské a německé provenience. Postupný nárůst počtů kvalifikovaných odborných pracovníků i nárůst sbírkových fondů vedl posléze k založení čtyř odborných oddělení – historického, uměnovědného, archeologického a oddělení dějin

architektury. Ředitel Oldřich Toman v letech 1960-1982 zaměřil sbírkotvornou a výstavní činnost muzea na dokumentaci brněnského výtvarného života ve 20. století.

Sbírky:
Uměnovědné oddělení má v současné době kolem pěti tisíc obrazů a plastik, objemný fond kresby a grafiky, dále fond historického uměleckého řemesla i nové sbírky současného užitého umění.

Moravská galerie v Brně
Zřizovatel: Ministerstvo kultury České republiky

Historie:
Moravská galerie vznikla v roce 1961 sloučením obrazárny Moravského muzea s Moravským uměleckoprůmyslovým muzeem. Základy sbírkových fondů souvisí se založením Františkova (později Moravského) muzea v Brně v roce 1817 a Moravského uměleckoprůmyslového muzea v roce 1873, v jejichž rámci byly sbírky budovány. V roce 1990 získala galerie Místodržitelský palác a o dva roky později jej po náročných opravách zpřístupnila veřejnosti. V letech 1990–1994 byla rekonstruována budova Pražákova paláce pro potřeby sbírek volného umění, pro vedení ústavu a odbornou veřejnou knihovnu se sbírkou starých tisků a bibliofilií.

Sbírky:
Základem sbírek obrazárny Moravské galerie se staly šlechtické, církevní i měšťanské dary tehdejšímu Františkovu muzeu. Zásadním způsobem byly rozšířeny ve dvacátých a třicátých letech 20. století obrazy z Gomperzovy městské galerie a soukromé sbírky Arnolda Skuteckého a pak především nákupy po roce 1961, kdy vznikla Moravská galerie.
Sbírka českého moderního malířství a sochařství se začala utvářet od začátku 20. století. Koncem dvacátých a během třicátých let byla akvizicemi českých expresionistů a kubistů získána zásadní díla, která představují významnou součást dnešní stálé expozice vystavené v Hansenově stavbě Pražákova paláce. Sbírky Uměleckoprůmyslového muzea jsou orientovány na obory historického uměleckého řemesla a současného užitého umění.

Muzeum umění Olomouc
Zřizovatel: Ministerstvo kultury České republiky

Historie:
Muzeum umění Olomouc bylo založeno v roce 1952 v rámci Vlastivědného muzea. Po osamostatnění v roce 1989 získalo budovu v centru města s bohatou historií, jejíž poslední přestavby proběhly v letech 1915 – 1920 v duchu pozdní secese. V současné době stávající objekt pod názvem Muzeum moderního umění slouží výstavám a expozicím výtvarné kultury 20. a 21. století, Instituce spravuje více než 65 000 sbírkových předmětů.

Sbírky:
Muzeum umění spravuje asi 60 tisíc sbírkových předmětů z oblasti malířství, sochařství, kresby, grafiky, architektury a dalších oborů. Akviziční činnost je zaměřena zejména na české umění 20. století. Dlouhodobě je v Muzeu umění deponována i část Obrazárny olomouckých arcibiskupů.
Sbírka fotografií 20. století představuje menší kolekci fotografů české i moravské provenience.

Galerie výtvarného umění v Ostravě
Zřizovatel: Moravskoslezský kraj

Historie:
Galerie výtvarného umění byla založena v roce 1952 jako krajská galerie, navazující na tradice spolku Dům umění, jehož budova z roku 1926, kde dnes galerie sídlí, je vynikající památkou funkcionalistické architektury.

Sbírky:
Sbírka starého umění představuje solitérní díla hlavních uměleckých center od 15. do konce 18. století s převahou malby italské a několika vynikajícími díly rudolfínského manýrismu. Základem sbírky českého umění 19. století byl dar 120 děl z majetku ostravského stavitele Františka Jurečka, který stál i u zrodu myšlenky výstavby Domu umění v Ostravě. Sbírka českého umění 20. století zahrnuje díla význačných osobností českého moderního umění od zakladatelských generací po současnost. Sbírka výtvarného umění regionu Ostravska zahrnuje díla osobností spjatých životem či tvorbou se severní Moravou od 1. desetiletí našeho století do současnosti.

Oblastní galerie v Liberci
Zřizovatel: Liberecký kraj

Historie:
Původní budova galerie se nacházela v těsné blízkosti libereckého zámku. Byla postavena v letech 1871–1872 podle plánů libereckého stavitele Gustava Sacherse pro Johanna Liebiega mladšího, spolumajitele největšího textilního podniku na Liberecku. Ke kvalitativní proměně sbírky výtvarného oddělení došlo v roce 1904 díky odkazu dalšího příslušníka rodiny Liebiegů, sběratele a mecenáše umění Heinricha Liebiega. Po roce 1945 a především od roku 1953 se sbírkotvorná činnost galerie soustředila na vytvoření sbírky českého umění 20. století a

nizozemského malířství 16. až 18. století. Nyní je galerie včetně depozitáře přesídlena do komfortně rekonstruovaného areálu bývalých městských lázní naproti Severočeskému muzeu.

Sbírky:
V současné době jsou v galerii přístupné tři stálé výstavy – kvalitativně vyrovnaná kolekce nizozemského malířství 16. až 18. století, obsahující díla tzv. malých mistrů, expozice francouzské krajinomalby 19. století s kolekcí obrazů příslušníků barbizonské školy a početným souborem krajin jednoho z přímých předchůdců francouzského impresionismu Eugena Boudina. Expozice českého umění 20. století je koncipována chronologicky od přelomu století po současnost. Sbírka německého a rakouského malířství 19. století, není trvale vystavena, ale je v úplnosti zveřejněna v katalogu, vydaném v českém a německém jazyce.

Galerie moderního umění v Hradci Králové
Zřizovatel: Královéhradecký kraj

Historie:
Galerie moderního umění byla založena v roce 1953 jako krajská galerie s dočasným sídlem na zámku v Rychnově nad Kněžnou, v roce 1963 byla přemístěna do barokních prostor biskupské rezidence v Hradci Králové. V roce 1990 byla pro potřeby galerie uvolněna secesní budova bývalého Záložního úvěrového ústavu, kde instituce dnes sídlí. Galerie navazuje na dlouholetou tradici, vzniklou v roce 1901 založením fondu na výstavbu galerie, dále darem 100 obrazů městu Hradci Králové od biskupa ThDr. Doubravy v roce 1919 a zřízením městské obrazárny ve staré radnici v roce 1936, která tehdy nahradila nerealizovanou městskou galerii, projektovanou v letech 1931–1933 architektem Josefem Gočárem.

Sbírky:
Fondy galerie jsou velmi bohaté a obsahují průřez českým uměním 20. století. Zastoupeni jsou všichni významní představitelé naší výtvarné kultury, jejichž tvorba je spjata s utvářením moderního a současného českého výtvarného umění, počínaje secesí (J. Preisler) a členy skupiny Osma. Rozsáhlou kolekci tvoří imaginativní umění mezi dvěma světovými valkami, dále Skupina 42, Skupina RA, z poválečné tvorby jsou velmi silně zastoupeny tendence 60. let – abstrakce a informel a díla současných umělců.

Východočeská galerie v Pardubicích
Zřizovatel: Pardubický kraj

Historie:
Dnešní Východočeská galerie v Pardubicích byla zřízena rozhodnutím KNV Pardubice jako Krajská galerie v roce 1953, tedy v době, kdy byla u nás zakládána síť státních galerií. Šedesátá léta znamenala pro galerii významný rozvoj co se týče sbírkového fondu, rekonstrukce výstavních prostor na zámku i odborné činnosti. V roce 1962 byla otevřena první stálá expozice Českého výtvarného umění 20. století s důrazem na umění Východních Čech.

Sbírky:
VČG neměla možnost navázat na předchozí historické sbírky a od počátku padesátých let byla budována na základě převodů majetku z Národní galerie a Ministerstva školství a kultury, darů a samozřejmě vlastními akvizicemi. Tyto akvizice jsou tak jako v ostatních krajských a státních galeriích určeny nejenom výší finančních prostředků, ale především osobností ředitele a kurátora sbírky.

Galerie výtvarného umění v Havlíčkově Brodě
Zřizovatel: Kraj Vysočina

Historie:
Galerie výtvarného umění vznikla v roce 1965, kdy získala i svou specializaci na českou knižní ilustraci, kresbu a grafiku vzniklou po roce 1918. Její sídlo se nachází v zrekonstruovaném měšťanském domě pocházejícím ze 14. století.

Sbírky:
Sbírky galerie jsou zaměřeny na moderní českou knižní ilustraci, kresbu a grafiku 20. století a na významné autory mající vztah k regionu Havlíčkobrodsko.

Galerie Felixe Jeneweina města Kutné Hory
Zřizovatel: Město Kutná Hora

Historie:
Na statutárním základě je Galerie Felixe Jeneweina městskou galerií výtvarného umění od dubna 1993. Vedle správy uměleckých sbírek se galerie od listopadu 1995 věnuje systematicky výstavní činnosti.

Sbírky:
Jeneweinův fond je záměrně prezentován ve spojení s konaným sympoziem současného umění JENEWEIN-Kutná Hora.

Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě
Zřizovatel: Kraj Vysočina

Historie:
Oblastní galerie Vysočiny byla zřízena počátkem 50. let jako krajská galerie a roku 1958 včleněna do Krajského vlastivědného ústavu. Znovu osamostatněna jako Oblastní galerie Vysočiny byla v roce 1960. V roce 1964 byla umístěna v rekonstruovaném památkovém objektu, kde sídlí podnes. V roce 1989 byl na Masarykově náměstí veřejnosti zpřístupněn další objekt se stálou expozicí. Obě galerijní budovy jsou významnými ukázkami renesanční patricijské architektury Jihlavy z 16. století.

Sbírky:
Sbírka českého umění 19. století zachycuje formální i námětové proměny našeho figurativního umění i krajinomalby v minulém století. Kolekce českého umění první poloviny 20. století sleduje jak nástup a proměny české avantgardy, tak i tradicionálně zaměřené umění. Pro druhou polovinu 20. století je těžiště sbírky především v umělecké tvorbě 60. let. Sbírka regionálního umění na Vysočině mapuje výtvarné umění v oblasti Českomoravské vysočiny, zejména v 2. polovině 20. století, s důrazem na Jihlavsko.

Slovácké muzeum v Uherském Hradišti
Zřizovatel: Zlínský kraj

Historie:
Galerie Slováckého muzea v Uherském Hradišti má své sídlo v barokní budově bývalé vojenské zbrojnice z roku 1723. V roce 1955 nastoupil do Slováckého muzea historik umění PhDr. Vilém Jůza (do funkce ředitele) a rozhodl se vybudovat galerii výtvarných umění. Od 21. října 1962 slouží Galerie Slováckého muzea veřejnosti. V současné době má Galerie Slováckého muzea k dispozici tři výstavní sály pro krátkodobé výstavy a jeden (v původním půdním prostoru) slouží jako stálá expozice „Umění jihovýchodní Moravy“. Výstavní programy jsou sestavovány v širokém záběru mnoha výtvarných disciplín, různých časových období a provenience.

Sbírky:
Sbírka Galerie Slováckého muzea obsahuje přes 7000 kusů artefaktů vzniklých od 17. století až do současnosti.

Státní galerie ve Zlíně
Zřizovatel: Zlínský kraj

Historie:
Státní galerie ve Zlíně byla ustavena jako krajská galerie v roce 1953 s prozatímním sídlem na zámku v Kroměříži. V roce 1957 přesídlila do Domu umění ve Zlíně (bývalý památník Tomáše Bati) a v roce 1960 získala další prostory ve 2. patře zlínského zámku. Po roce 2000 byly pro galerii a současně také knihovnu a muzeum rekonstruovány rozsáhlé opuštěné výrobní objekty z kraje Baťova areálu.

Sbírky:
Základ galerijních sbírek tvořila část bývalé Salusovy sbírky, dále sbírky vzniklé nákupy ze Zlínských salonů v letech 1936–1948 a výtvarné práce z okruhu zlínské Školy umění z let 1939–1945. Od poloviny 50. let galerie systematicky budovala své sbírky již sama.

Galerie výtvarného umění v Hodoníně
Zřizovatel: Jihomoravský kraj

Historie:
Galerie výtvarného umění v Hodoníně byla ustavena v roce 1960 v rámci sítě regionálních galerií a umístěna v tzv. Domě umělců, budově bývalého spolku Sdružení výtvarných umělců moravských (SVUM).

Sbírky:
Galerie vlastní sbírky českého výtvarného umění 1. poloviny 20. století se zaměřením na malířská a sochařská díla zakladatelské generace Sdružení výtvarných umělců moravských. Součástí sbírek je umělecký odkaz Jakuba Obrovského a Franty Úprky. České umění 2. poloviny 20. století galerie sbírá s důrazem na dokumentaci vývoje výtvarného umění v regionu jihovýchodní Moravy. Tomuto zaměření tematicky odpovídá i stálá expozice. Galerie se dále specializuje na současnou fotografii a moderní českou grafiku s přihlédnutím k tvorbě nejmladší generace výtvarníků.

Horácká galerie Nové Město na Moravě
Zřizovatel: Kraj Vysočina

Historie:
Horácká galerie byla založena v roce 1964 a navázala na bohatou výtvarnou tradici na Vysočině, v rodném městě Jana Štursy a Vincence Makovského. První výstavní plochy vznikly ve druhém patře dnešní radnice a ve dvou sálech novoměstského zámku byla instalována stálá expozice. Později byly galerii pronajaty další dvě místnosti a

zřízen památník Vincence Makovského. V roce 1972 byl pro potřeby galerie získán celý areál novoměstského zámku.

Sbírky:
Ve svém sbírkovém programu se Horácká galerie zaměřila na nákup děl nejvýznamnějších osobností regionálního umění v konfrontaci s českým výtvarným uměním. Stálá expozice představuje především sochařskou sbírku s důrazem na klasicistní linii v české plastice 20. století, krajinářskou malbu na Horácku a skláře Vysočiny.

Rabasova galerie Rakovník
Zřizovatel: Středočeský kraj

Historie:
Rakovnickou galerii založila Společnost přátel umění v Rakovníku. První iniciativní kroky učinila roku 1939, původně zamýšlela vytvořit „krajanskou" obrazárnu, stálou expozici děl umělců, kteří měli nebo mají určitou vazbu k regionu Rakovnicka. Společnost zahájila i nákup vybraných obrazů, ale v průběhu války její aktivita ustala. Po osvobození se k původnímu záměru vrátila, vyhledala vhodné prostory a ustavila kuratorium galerie.
Rozhodující úlohu při založení galerie sehrál malíř Václav Rabas, proto později po jeho smrti byla galerie nazvána jeho jménem.

Sbírky:
Sbírka galerie vznikala od čtyřicátých let 20. stol., obsahuje díla autorů z rakovnického regionu a především soudobých. V poslední době vzniká sbírka soch z místní opuky, které vytvořili účastníci mezinárodního sochařského sympozia organizovaného galerií.

Muzeum umění a designu Benešov
Zřizovatel: Město Benešov

Historie:
Muzeum umění Benešov bylo založeno Tomášem a Annou Fassatiovými v roce 1990 v secesním objektu bývalé hospodářské záložny. Vzniklo s morální podporou Českého muzea výtvarných umění, které mu z počátku symbolicky převedlo malou sbírkovou kolekci umění Benešovska. V 90. letech se zaměřovalo na volné umění včetně fotografie a na grafický design. Analytickou práci s grafickým designem podporovala muzejní laboratoř vizuální komunikace, jejíž činnost odborně garantovala česká pobočka International Institute for Information Design. Byly zde vydány první české učebnice a slovníky praktické vizuální komunikace. Po roce 2000 zásadně podnítil rozvoj muzejní sbírky grafiky a kresby darem rozsáhlé kolekce historik umění Jiří Šetlík. V tomto období se také silně rozvinula sbírka designu. Jeho zprostředkování veřejnosti atraktivně podporovala muzejní laboratoř ergonomie, jejíž činnost odborně garantovala česká vědecká společnost pro ergonomii. Od počátku existence se v muzeu zvýrazňoval odlišný typ edukační činnosti, který na rozdíl od běžné praxe stavěl na podpoře tichého individuálního vnímání vizuálního sdělení. Veřejnosti slouží bohatá médiatéka s periodiky, knihami a AV nosiči nejen s tématikou umění, ale také filosofie, sociologie, psychologie, ekologie, etiky a religionistiky. Pro zprostředkování umění veřejnosti je v Benešově také charakteristické upřednostňování mimouměleckých funkcí tvorby. Muzeum zatím disponuje jen polovinou objektu, v němž sídlí, proto jeho stálé expozice nemohou prezentovat bohatost jeho sbírek.

Sbírky:
Sbírkové kolekce volné tvorby obsahují současnou českou malbu a plastiku, českou kresbu a grafiku 20. století. K nosným částem sbírky patří rozsáhlá kolekce české a slovenské fotografie 19. a 20. století, zajímavostí je malá kolekce holografie a videa.
Užitá tvorba je sbírána formou srovnávacích kolekcí produkce osobností a produkce tzv. „kvality všedního dne". Jde o mimořádně rozsáhlé soubory všech oblastí grafického designu 20. století, převážně českého, ale také zahraničního a malé soubory specificky vybraných oblastí designu, kde je sledována buď funkční typologie, nebo vývoj zajímavých značek. Doplňkovou kolekci tvoří sbírka architektury Benešovska.

Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou
Zřizovatel: Jihočeský kraj

Historie:
Alšova jihočeská galerie byla založena v roce 1951 jako krajská galerie a do názvu dostala jméno jihočeského rodáka Mikoláše Alše. V dubnu 1956 přesídlila do nově adaptovaných prostor jízdárny zámku Hluboká, kde sídlí podnes. V roce 1967 byla zřízena pobočka AJG v Bechyni se zaměřením na moderní českou a světovou keramiku. Sídlí v rekonstruovaných prostorách někdejšího zámeckého pivovaru. Pro výstavní účely AJG byl v roce 1993 otevřen rekonstruovaný renesanční dům v Českých Budějovicích.

Sbírky:
Gotické umění jižních Čech. Významná sbírka sochařství a deskového malířství, zahrnující díla z jihočeského regionu a Šumavy od konce 13. století do první třetiny 16. století a čítající na 200 předmětů. České a evropské umění 16. až 18. století. V této sbírce vynikají především kolekce nizozemské malby. Rozsáhlá je kolekce barok-

ního sochařství, především jihočeské provenience. České umění 19. století. Soubor maleb, plastik, kreseb a grafik minulého století je menšího rozsahu vzhledem k tomu, že jeho sbírání bylo kdysi na dvě desetiletí zastaveno. České umění 20. století obsahuje téměř všechny důležité názorové okruhy s určitým důrazem na fantazijní aspekty moderní tvorby. Zastoupena je rovněž neoficiální tvorba 50. a 60. let.

Galerie umění Karlovy Vary
Zřizovatel: Karlovarský kraj

Historie:
Galerie umění vznikla 1. ledna 1953. Od počátku byla umístěna v bývalé vzorkovně Živnostenského spolku a Živnostenské obchodní komory (postavena včetně výstavní síně v letech 1911–1912), kde sídlí i dnes. Pobočka karlovarské galerie byla zřízena v roce 1966 v raně barokním letohrádku vévodů lauenburských (A. Leuthner) v Ostrově nad Ohří.

Sbírky:
Sbírka českého umění 20. století je předznamenána náladovými, symbolistními a realistickými díly z přelomu století, z počátků vzniku moderního výtvarného umění. Kvalitně je zastoupena také tvorba autorů válečného období, zabývající se člověkem, městem a civilizací. Stálou expozici českého umění uzavírá kolekce tvorby soudobých autorů, prezentující rozmanitý současný umělecký projev.

Galerie výtvarného umění v Chebu
Zřizovatel: Karlovarský kraj

Historie:
Státní galerie výtvarného umění byla založena v roce 1962 původně jako zařízení zaměřené především na výstavní činnost. Od poloviny 60. let začala vytvářet vlastní sbírky a na přelomu 60. a 70. let již byla specializovaným muzeem výtvarného umění. Vedle prezentace vlastních sbírek v stálých expozicích pořádá galerie výstavy starého a současného umění.

Sbírky:
Sbírka gotického sochařství na Chebsku je unikátním souborem téměř padesáti uměleckých děl, většinou polychromovaných dřevořezeb, z časového rozmezí 1350–1550 z území bývalého historického Chebska.
Sbírku starého umění tvoří konvolut maleb středoevropských a holandských mistrů 17. a 18. století, doplněný menším souborem prací z oblasti uměleckého truhlářství – chebských reliéfních intarzií.
Sbírka českého moderního umění zahrnuje malbu, plastiku, kresbu a grafiku. Na reprezentativních dílech předních českých výtvarných umělců je dokumentován vývoj českého moderního umění od přelomu 19. a 20. století až po současnost.

Galerie Klatovy / Klenová
Zřizovatel: Plzeňský kraj

Historie:
V roce 1964 vznikla na Klenové Státní galerie výtvarného umění. Ideou jejího výstavního i akvizičního programu bylo vytvoření galerie české plastiky v přírodě. Původně byla umístěna v areálu hradu a zámku Klenová, roku 1978 získala další výstavní prostory ve vile manželů Kotrbových na Klenové. Od roku 1989 je její součástí také Galerie U bílého jednorožce v Klatovech a od roku 1997 Galerie Sýpka Klenová.

Sbírky:
Základ sbírek tvoří soubor českého umění 20. století. Součástí sbírek je také soubor portrétů příslušníků habsburského rodu z 18. století. Vedle nekonvenčního výstavního a hudebního programu přistoupila galerie k zásadnímu oživení sbírkového fondu, který se zaměřil na české a slovenské umění, s důrazem na žijící umělce. Významnou součástí činnosti galerie jsou programy mezinárodního rázu.

Západočeská galerie v Plzni
Zřizovatel: Plzeňský kraj

Historie:
Západočeská galerie byla zřízena v roce 1954 vyčleněním z bývalého Krajského vlastivědného ústavu. Původně sídlem v budově Krajského muzea v Plzni, vyvíjí od roku 1972 výstavní činnost v rekonstruovaném objektu bývalých Masných krámů. Roku 1981 bylo sídlo galerie přeloženo do domu č. 16 v Pražské ulici. V téže ulici č. 13 získala galerie další objekt, nyní ředitelství a výstavní síň „13“.

Sbírky:
Sbírkový fond Západočeské galerie je soustředěn na české výtvarné umění od středověku po současnost. Obsahuje následující tematické celky: soubor starého umění od gotiky přes renesanci k baroku, velkou kolekci českého umění 19. století, v níž jsou zastoupeny všechny významné osobnosti tohoto století, zejména pak generace Ná-

rodního divadla, umění přelomu 19. a 20. století včetně početných autorských souborů J. Preislera a A. Slavíčka. Umění 1. poloviny 20. století s důrazem na kubismus, sociální tvorbu, surrealismus aj., a tvorbu po roce 1945.

Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích
Zřizovatel: Ústecký kraj

Historie:
Galerie byla založena v lednu 1956, sbírky byly pro veřejnost zpřístupněny za dva roky − 9. května 1958. Galerie prezentuje umělecká díla z období od 12. století do současnosti převážně české provenience. Díla jsou soustředěna dle období vzniku do samostatných sálů – sál gotiky, sál renesance, sál baroka, sál umění 19. století a prostory pro dočasné výstavy.

Sbírky:
Sbírka starého umění je dokladem toho, jak významným kulturně sociálním místem byly v proměnách věků Litoměřice. Těžiště stálé expozice galerie spočívá ve výtvarném umění oblasti Litoměřicka a severozápadních Čech období 14. až 16. století. V dalších prostorách je představeno umění baroka, umění typické svou dynamikou a okázalostí. Závěr stálé expozice galerie tvoří umění 19. a 20. století.

Galerie moderního umění v Roudnici nad Labem
Zřizovatel: Ústecký kraj

Historie:
V roce 1910 daroval sběratel August Švagrovský městu Roudnici na 250 obrazů, mj. od A. Slavíčka, M. Jiránka, A. Hudečka a dalších českých malířů. Ty vytvořily základ roudnické městské obrazárny, zpřístupněné v aule měšťanské školy v roce 1913. Od roku 1930 do roku 1942 sídlila galerie ve druhém patře spořitelny, kde získala vlastní výstavní síň. Jejím definitivním sídlem se staly rekonstruované prostory bývalé barokní lobkowiczské jízdárny, upravované pro potřeby galerie od roku 1960 a zpřístupněné v roce 1965.

Sbírky:
Galerie se specializuje na české umění 20. století. Vlastní velkou kolekci obrazů českých impresionistů. Sbírkové fondy tvoří také díla skupiny Sedm v říjnu, Skupiny 42 a představitelů českého surrealismu a imaginativního umění. Stálá expozice představuje české moderní umění od konce minulého století do současnosti.

Galerie Benedikta Rejta v Lounech
Zřizovatel: Ústecký kraj

Historie:
Galerie Benedikta Rejta vznikla roku 1965 osamostatněním oddělení umění Okresního muzea. Činnost zahájila v historickém domě v Pivovarské ulici. Do roku 1991 galerie vystavovala v pronajatých prostorách, tzv. Malé síni na náměstí. V letech 1967–1989 probíhala rekonstrukce budovy městského pivovaru pro potřeby galerie. V roce 1993 vypracoval arch. E. Přikryl projekt na přestavbu objektu a podle něj byla stavební rekonstrukce v roce 1996 ukončena.

Sbírky:
Galerie se zaměřuje na konstruktivistické tendence českého výtvarného umění a zahraniční umění této orientace. Ve sbírkách se též nacházejí autorské soubory a pozůstalosti některých význačných uměleckých osobností 20. století, kolekce předválečného výtvarného a užitého umění a pozůstalost Emila Filly.

Galerie výtvarného umění v Náchodě
Zřizovatel: Královéhradecký kraj

Historie:
V lednu 1966 byla zřízena v Náchodě Okresní galerie výtvarného umění a téhož roku jí byl převeden umělecký fond někdejší Městské obrazárny. Galerie byla umístěna v náchodském zámku, roku 1972 však v souvislosti s rekonstrukcí zámeckého areálu o tyto výstavní prostory přišla. V roce 1978 získala chátrající zámeckou jízdárnu, tu zadaptovala a od roku 1983 zde má sídlo i výstavní prostory. V roce 1979 provedla galerie stavební úpravy nevelkých místností v domě na náměstí T. G. Masaryka a zpřístupnila tzv. Malou výstavní síň, kterou používala pro proměnné výstavy do roku 1997.

Sbírky:
Galerie se vedle tradičního zaměření na české umění 19. a 20. století specializovala na ruské malířství. V duchu starších snah vybudovat galerii umění slovanských zemí začaly od roku 1986 vznikat soubory malby, kresby, plastiky a grafiky dalších národních škol tehdejší SSSR, a rovněž Polska a Bulharska. Zvláštní genezi a postavení má relativně četný soubor grafiky, malby a plastiky pobaltských republik.

Předsedové Rady galerií v letech 1990-2015
PhDr. Jiří Vykoukal, PhDr. Hana Nováková, Mgr. Petr Beránek, PhDr. Ivan Neumann, Mgr. Jiří Jůza PhD.

Záznam nejrozmanitějších faktorů / České malířství 2. poloviny 20. století ze sbírek státních galerií. Výstava Rady státních galerií proběhla v Jízdárně Pražského hradu od 16. 12. 1993 do 6. 3. 1994.

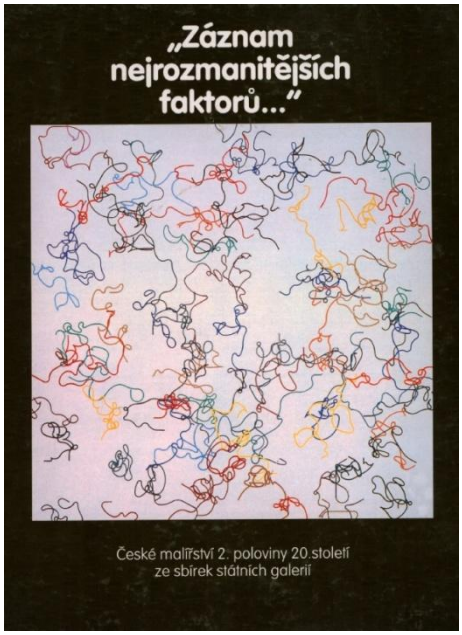

Jiří Vykoukal, Hana Mandysová, Vilém Jůza, Jan Kříž, Jan Sekera, Vlastimil Tetiva, Alena Potůčková, Ivan Neumann, Dagmar Jelínková: Záznam nejrozmanitějších faktorů / České malířství 2. poloviny 20. století ze sbírek státních galerií. Vydala Rada státních galerií ke stejnojmenné výstavě konané v Jízdárně Pražského hradu od 16. 12. 1993 do 6. 3. 1994. Grafická úprava Aleš Krejča.

Jeden z nejstarších snímků setkání Rady galerií ve Veletržním paláci NG v Praze.

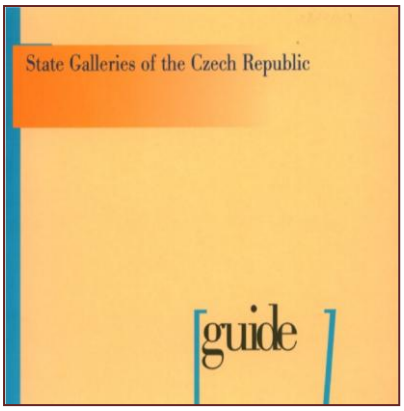

Státní galerie České republiky – průvodce po historii a sbírkách. (Detail obálky publikace). Rada státních galerií 1998. Grafická úprava Martin Pivrnec.

Ukázka přehledného propagačního letáku českých muzeí umění, které jsou k dispozici v nabídkových stojanech ve všech institucích RG po celé republice.

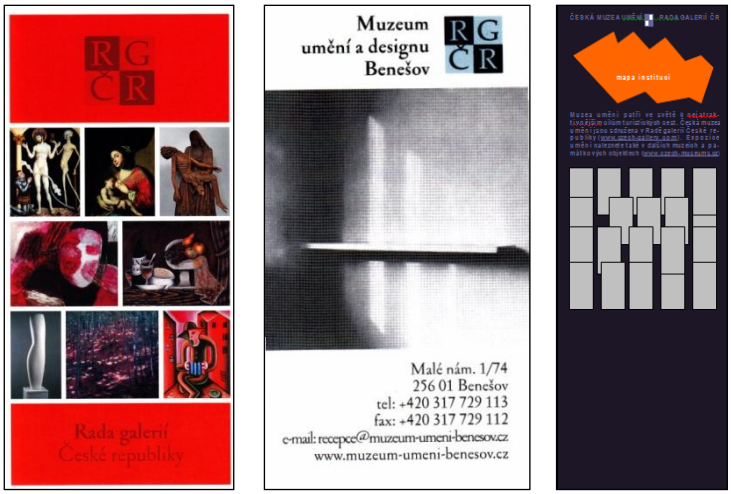

Koordinovaný systém propagace institucí sdružených v Radě galerií ČR:
leták, vizitka, stojan na letáky s mapou členských institucí.
Na jednom ze sněmů byla koncepce zpracována, Moravská galerie ji však zamítla s návrhem jiné, tu však nedokázala v následujících letech uvést do života.

Propagační polštářek pro návštěvníky českých muzeí umění.

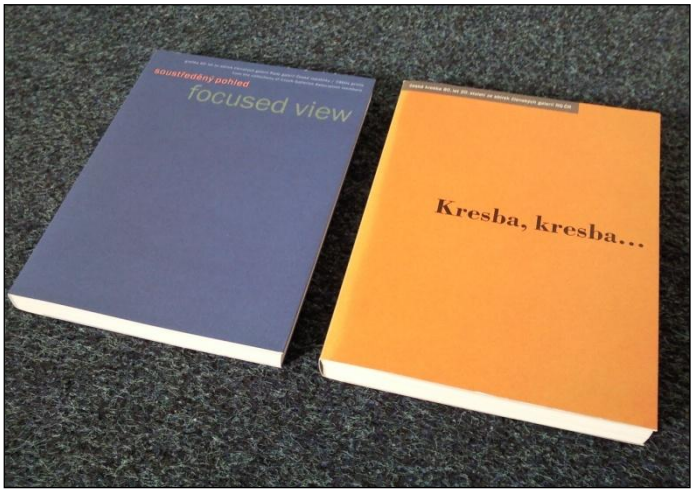

Ukázka dvou publikací vydaných Radou galerií k výstavám prezentujícím sbírky českých muzeí umění.
Ivan Neumann a Richard Drury: Soustředěný pohled / Grafika 60. let ze sbírek členských institucí RG ČR, vydala Rada galerií ke stejnojmenné výstavě konané v Oblastní galerii v Liberci od 4. 10. do 25. 11. 2007, grafická úprava Jiří Mědílek.
Hana Nováková a kol.: Kresba, kresba / Česká kresba 80. let 20. století ze sbírek členských institucí RG ČR, vydala Rada galerií ČR ke stejnojmenné výstavě v Západočeské galerii v Plzni konané od 7. října do 28. listopadu 2004.

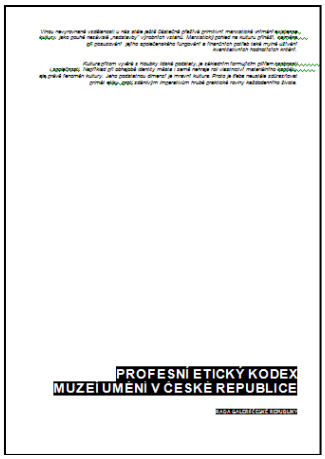

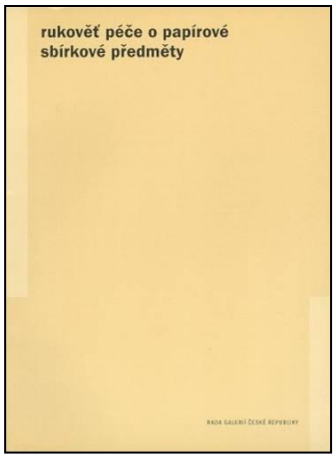

ETICKÝ KODEX MUZEÍ UMĚNÍ V ČESKÉ REPUBLICE, Rada galerií České republiky, Praha 2008, ISBN 978-80-903422-3-1
Rukověť péče o papírové sbírky. Sborník příspěvků semináře Rady galerií ČR v Litomyšli, 2003. Grafická úprava Jiří Mědílek.

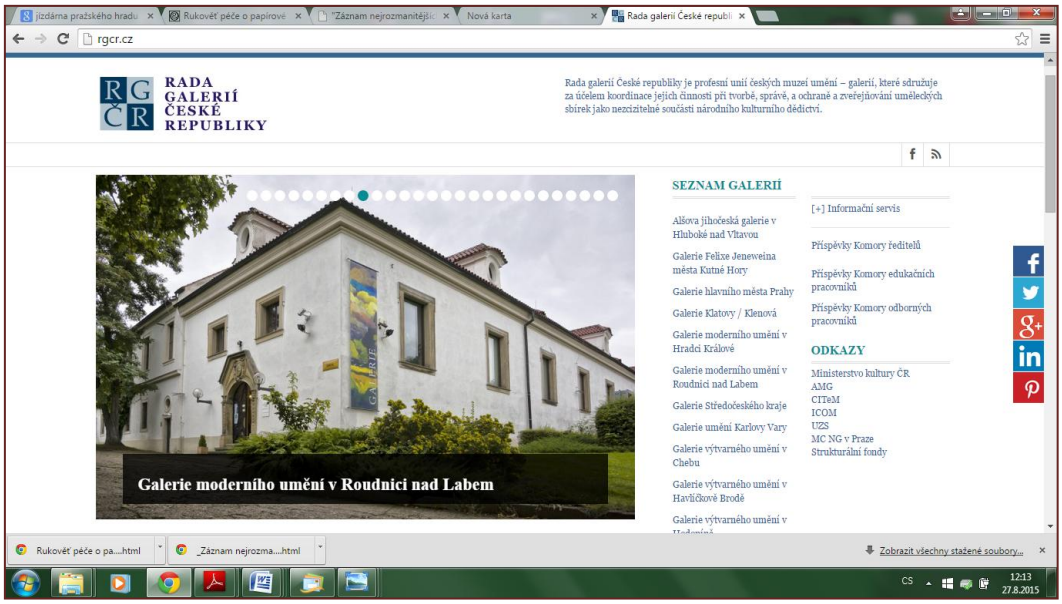

Webové stránky Rady galerií ve verzi fungující od roku 2014

Bulletin zabývající se vztahy muzeí umění a společnosti vycházel v prvním desetiletí 21. století a byl distribuován členským institucím Rady galerií. (Redakce a tisk Muzeum umění a designu Benešov)

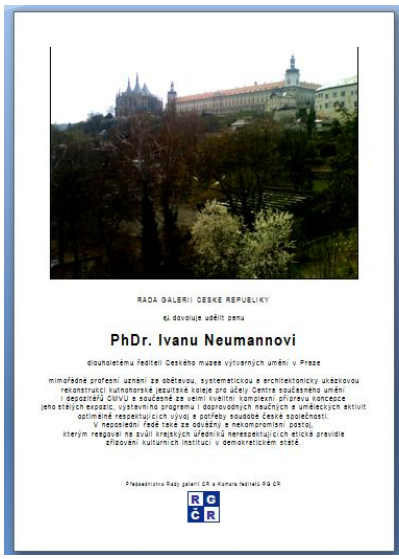

RADA GALERIÍ ČESKÉ REPUBLIKY

si dovoluje udělit panu

PhDr. Ivanu Neumannovi

dlouholetému řediteli Českého muzea výtvarných umění v Praze

mimořádné profesní uznání za obětavou, systematickou a architektonicky ukázkovou rekonstrukci kutnohorské jezuitské koleje pro účely Centra současného umění, i despozitářů ČUVU a současně ze velmi kvalitní komplexní přípravu koncepce jeho stálých expozic, výstavního programu i doprovodných naučných a uměleckých aktivit ostatními respektujících vývoj a potřeby soudobé české společnosti.
V neposlední řadě také za odvážný a nekompromisní postoj, kterým reagoval na zvůli krajských úředníků nerespektujících etické pravidla zřizování kulturních institucí v demokratickém státě.

Předsednictvo Rady galerií ČR a Komora ředitelů RG ČR

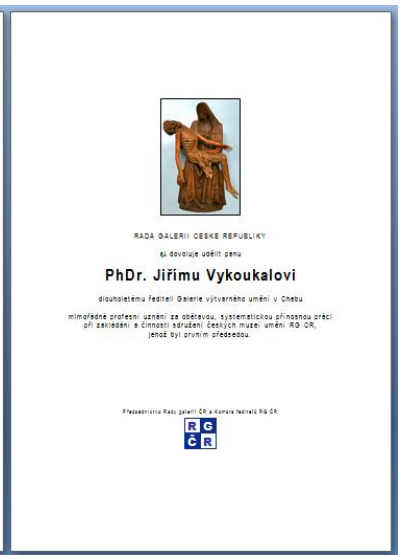

RADA GALERIÍ ČESKÉ REPUBLIKY

si dovoluje udělit panu

PhDr. Jiřímu Vykoukalovi

dlouholetému řediteli Galerie výtvarného umění v Chebu

mimořádné profesní uznání za obětavou, systematickou přínosnou práci při zakládání a činnosti sdružení českých muzeí umění RG ČR, jehož byl prvním předsedou.

Předsednictvo Rady galerií ČR a Komora ředitelů RG ČR

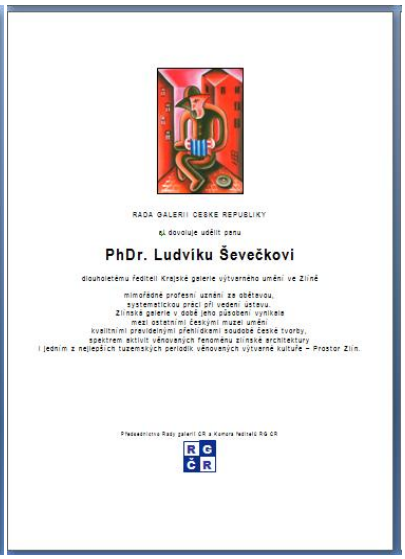

RADA GALERIÍ ČESKÉ REPUBLIKY

si dovoluje udělit panu

PhDr. Ludvíku Ševečkovi

dlouholetému řediteli Krajské galerie výtvarného umění ve Zlíně

mimořádné profesní uznání za obětavou, systematickou práci při vedení ústavu.
Zlínská galerie v době jeho působení vyniká mezi ostatními českými muzei umění kvalitními prováděnými přehlídkami soudobé české tvorby, spektrem aktivit věnovaných fenoménu zlínské architektury i jedním z nejlepších tuzemských periodik věnovaných výtvarné kultuře – Prostor Zlín.

Předsednictvo Rady galerií ČR a Komora ředitelů RG ČR

K důležitým povinnostem profesního sdružení patří poděkování za dlouhodobý přínos osobnostem v okamžiku jejich odchodu z funkcí. Na dolní fotografii předává současný předseda RG poděkování prvnímu předsedovi RG panu PhDr. Jiřímu Vykoukalovi.

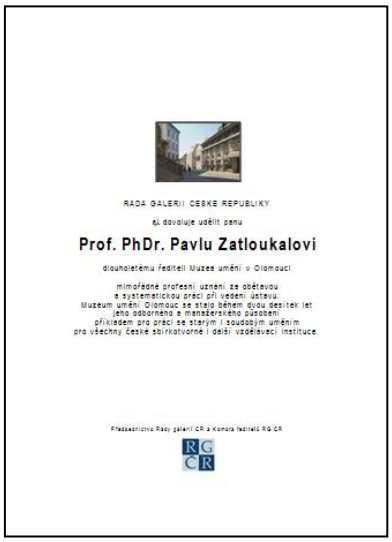

RADA GALERIÍ ČESKÉ REPUBLIKY

si dovoluje udělit panu

Prof. PhDr. Pavlu Zatloukalovi

dlouholetému řediteli Muzea umění v Olomouci

mimořádné profesní uznání za obětavou a systematickou práci při vedení ústavu.
Muzeum umění Olomouc se stalo během dvou desítek let jeho odborného a manažerského působení příkladem pro práci se starým i soudobým uměním pro všechny české sbírkotvorné i další vzdělávací instituce.

Předsednictvo Rady galerií ČR a Komora ředitelů RG ČR

česká profesní sdružení

ČESKÁ POBOČKA INTERNATIONAL ASSOCIATION OF ART CRITICS
UMĚLECKOHISTORICKÁ SPOLEČNOST V ČESKÝCH ZEMÍCH
SDRUŽENÍ VÝTVARNÝCH KRITIKŮ A TEORETIKŮ
RADA GALERIÍ ČESKÉ REPUBLIKY

udělují panu

Mgr. Marcelu Fišerovi
dlouholetému řediteli Galerie Klatovy / Klenová

UZNÁNÍ

za mimořádnou kvalitu vedení, díky které se Galerie Klatovy / Klenová svým veřejným působením dostala vysoko nad soudobý český standard, což představuje výrazný přínos pro obyvatele celého Plzeňského kraje. Práci Marcela Fišera je možné považovat za silně inspirativní pro ostatní české vzdělávací sbírkotvorné instituce a pro laickou veřejnost z jiných českých krajů, která měla důvod jezdit na akce Galerie Klatovy / Klenová i ze vzdálenějších míst, včetně kulturních center Čech a Moravy. Příkladných na činnosti galerie bylo více rovin, mj. komplexnost vyvažující prezentaci volné tvorby tvorbou užitou, spolupráce s uměleckými školami v zahraničí, schopnost podnítit ke spolupráci s okresním městem špičkové umělce i teoretiky umění nebo spolupracovat na vydání kvalitních publikací, která nejlépe dokáží dlouhodobě zúročit náročnou práci a finanční prostředky vložené do jednotlivých časově omezených galerijních akcí ad.

Dr. Hana Larvová
předsedkyně české pobočky AICA

Prof. PhDr. Milena Bartlová Ph.D.
předsedkyně Uměleckohistorické společnosti v českých zemích

Dr. Vlasta Čihákova-Noshiro
předsedkyně Sdružení výtvarných kritiků a teoretiků

Mgr. Jiří Jůza Ph.D.
předseda Rady galerií ČR

V Praze 21. května 2010

Vedle poděkování prof. Zatloukalovi předala Rada galerií v roce 2010 také podpůrné uznání neeticky odvolanému řediteli Galerie Klatovy-Klenová panu Marcelu Fišerovi. K tomuto symbolickému gestu se spojila s Uměleckohistorickou společností, Sdružením výtvarných kritiků a českou pobočkou AICA.

Nejčastěji se Komora ředitelů Rady galerií schází ve Veletržním paláci Národní galerie v Praze.

První společné zahraniční studijní cesty pracovníků českých galerií v 90. letech byly vykonávány v rámci akcí české pobočky ICOM, jejímiž členy mnohé tuzemské instituce také byly. O program se starala kolegiální sdružení v dané zemi. V 90. letech tak bylo navštíveno Německo, Francie, Nizozemí a po roce 2000 USA. Organizačně se podílely zejména tehdejší předsedkyně ICOM dr. Tlachová a dr. Seitlová. Na fotografii ředitel Muzea umění a designu Benešov T. Fassati v interaktivní didaktické expozici s tématikou M. Chagalla v pařížském dětském Muzeu v trávě.

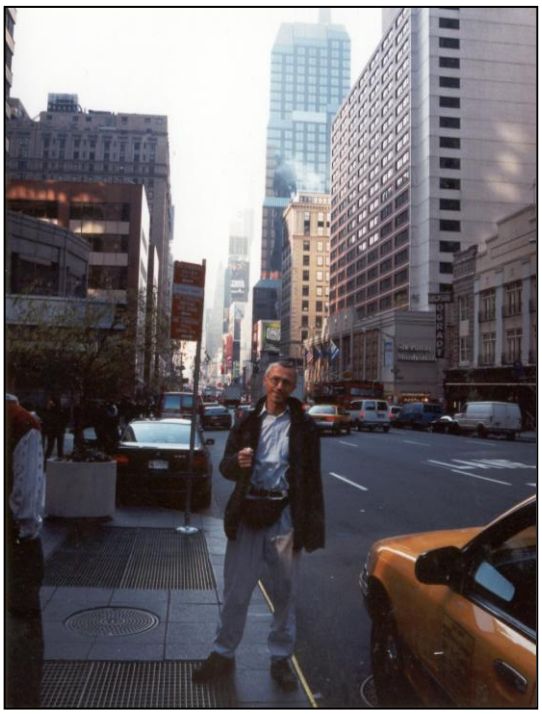

Cesta do Spojených států patřila k nejpřínosnějším vzhledem k častým možnostem osobních setkání s pracovníky muzeí v New Yorku, Philadelphii a Washingtonu. Byla organizačně velmi náročná. Muzeum umění Benešov ji připravovalo společně s ICOM několik let. Zúčastnili se jí mj. i ředitelé Moravské galerie (K. Chamonikola) nebo Slezského zemského muzea. Fotografie z Národní galerie ve Washingtonu, prodejna interaktivních výtvarných hraček. Vpravo Metropolitan Museum od Art, New York, nabídka mobilů – interaktivních výtvarných pomůcek v muzejní prodejně.

Z ARCHÍVU JIŘÍHO VYKOUKALA

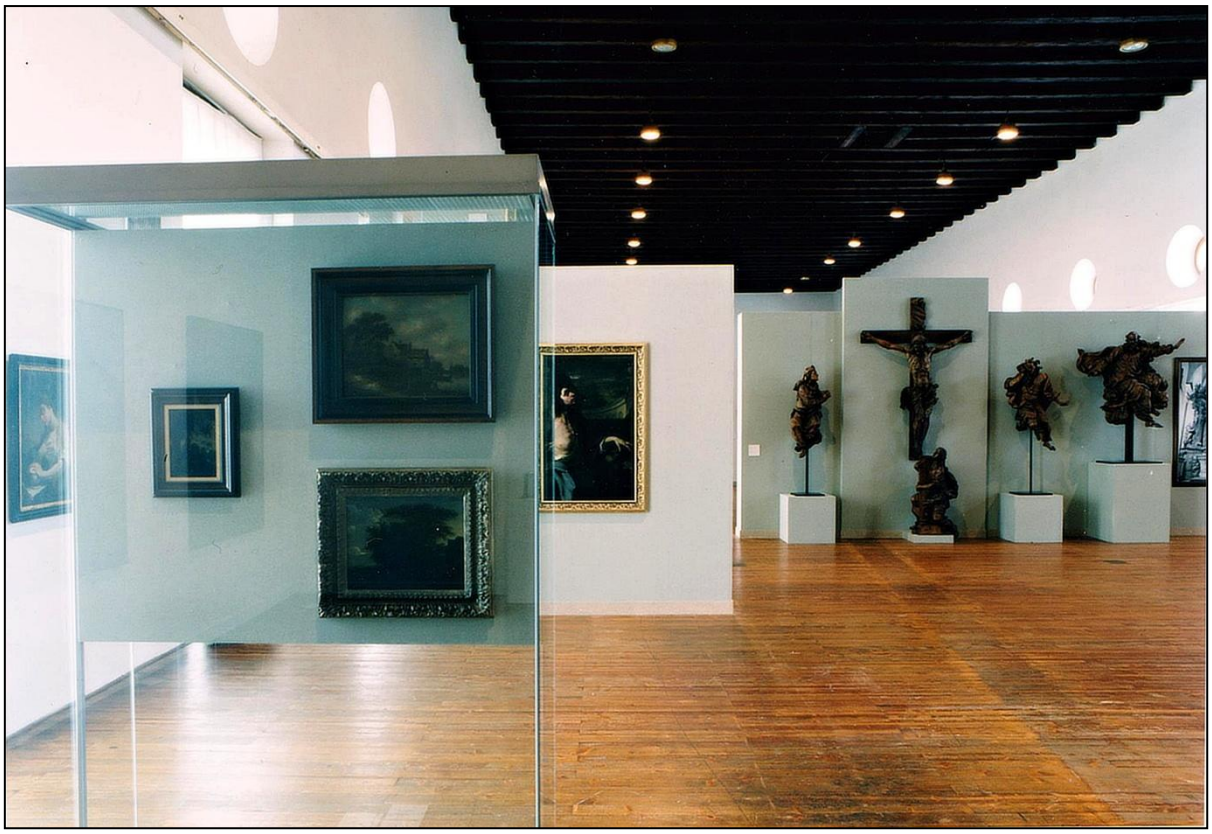

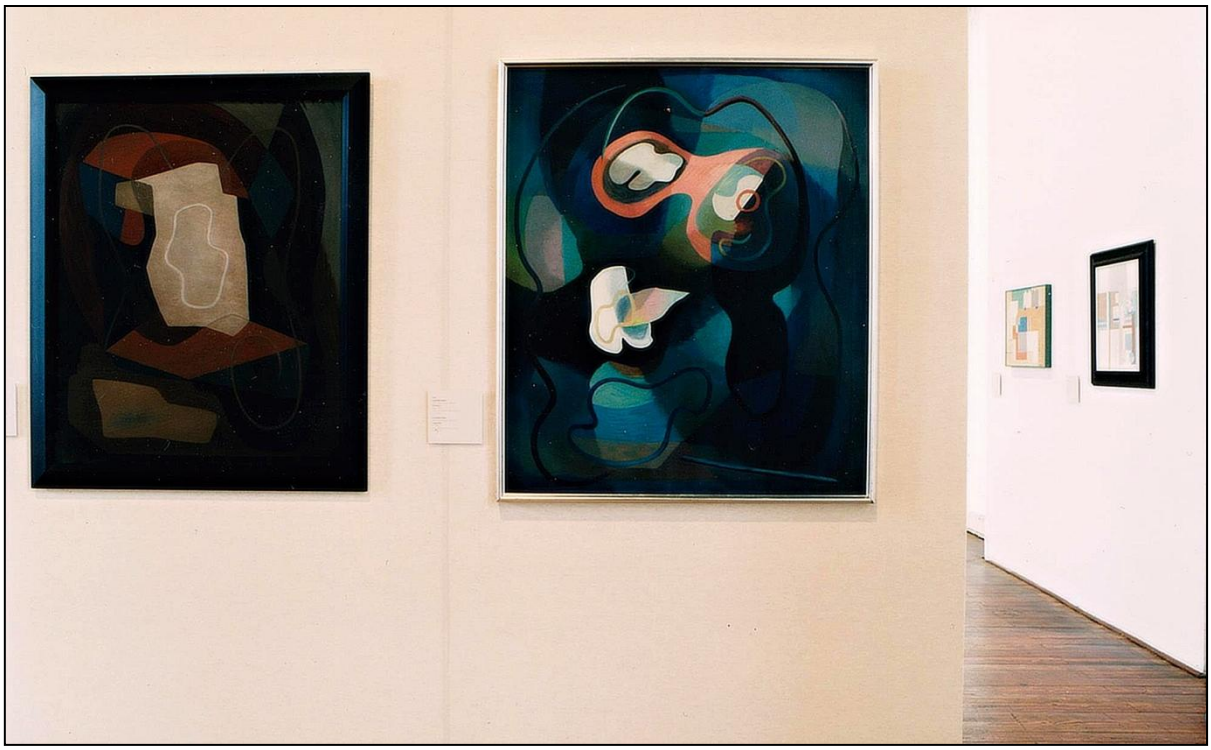

Z výstavy přírůstků v Jízdárně Pražského hradu

Předsednictvo Rady galerií v Anežském klášteře v Praze

Sněm v Hodoníně

Posezení po sněmu v Hodoníně

Sněm v Ostravě

Po jednání v Ostravě

Sněm v Olomouci 27.-28. 2. 2001

ÚČAST RG NA REGIONTOUR 2003

Doprovodný program Rady galerií ČR na veletrhu cestovního ruchu

„Ve chvíli, kdy stojíme před malbou, jsme postupně vtahování do světa daného vyobrazení, světa, jež může být viděn výhradně divákem, který věnuje pozornost procesu jeho vzniku.“

Námi připravovaná prezentace, svým způsobem pomíjí otázky spojené s námětem a výhradně se zaměřuje na pozorování materiálního procesu malby bez vztahu tohoto procesu k zobrazovanému námětu. Svou pozornost budeme věnovat „pouze povrchu“, materiálu používanému v rámci znázorňovacího procesu umělce. Postupně se přeneseme od vlastního fenoménu světla a barev k jednotlivým materiálům a technikám malby. Kromě interaktivního objektu, dovolujícího přímo v reálu zažít radost z barevných proměn vzniklého obrazu, umožníme nahlédnout jinak nezasvěceným do tajů dílen mistrů. Velké slohové epochy, jako je gotika, renesance apod., vytvořily technicky dokonale vyhraněné systémy obrazů. Jaké minerály, rostliny či barevné hlíny byly používány při přípravě pigmentů? Co se skrývá pod názvy karmín, azurit, země zelená, akvarel, kvaš apod., na tyto a jiné otázky naleznete odpovědi na naší prezentaci.

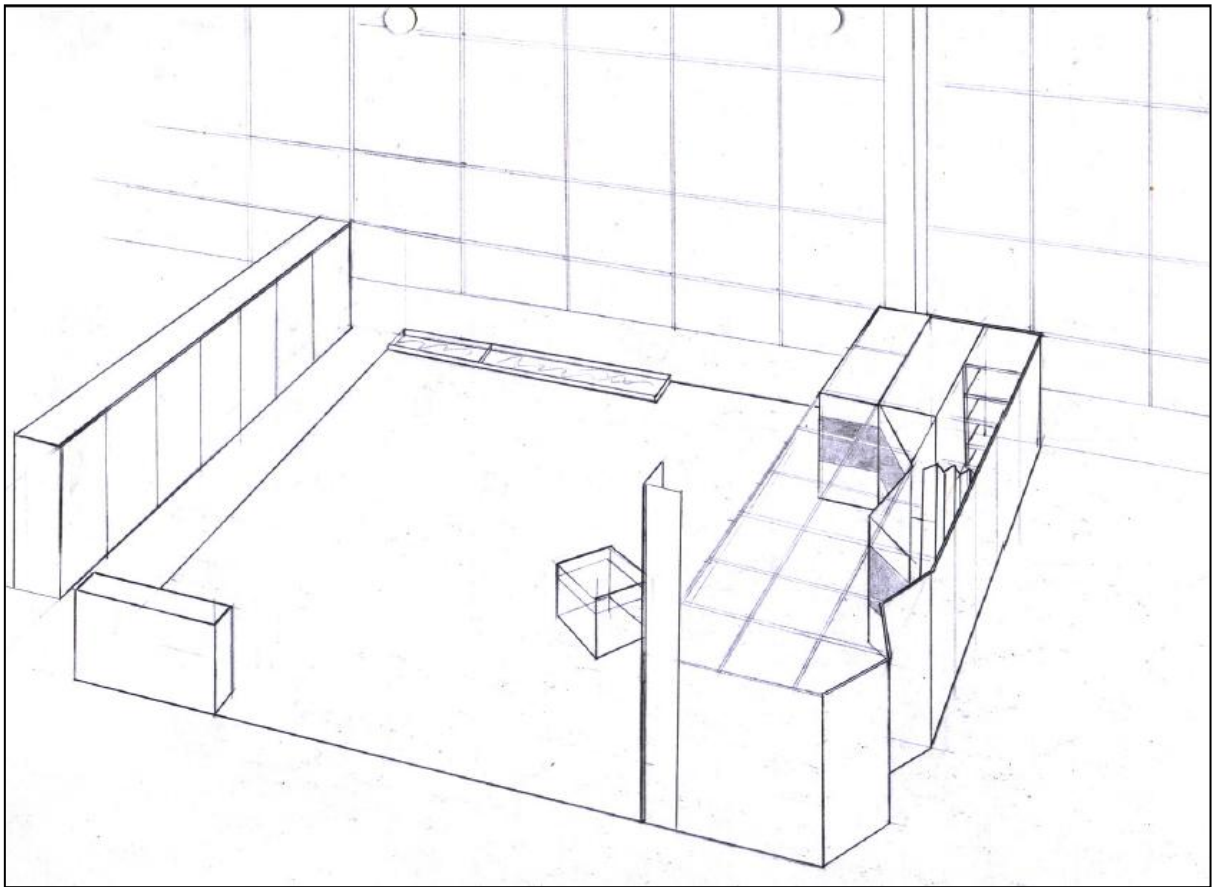

SEMINÁŘ LITOMYŠL 2003

Program semináře RG
PÉČE O PAPÍROVÉ SBÍRKY

Úterý 21. 10. 2003

Zahájení ve 13 hodin v sále kongresového centra litomyšlského zámku
Zahájí p. rektor PhDr. Jan Vojta

13 –17.30 hodin……. teoretické přednášky, diskuse
1. Podmínky správného uložení sbírek, ochrana fondu, depozitární podmínky, Roman Straka
2. Biologické poškození archivních dokumentů a metody jejich dezinfekce, PhMr. Bronislava Bacílková
3. Vystavování archivních dokumentů v expozici, Dr. Ing. Michal Ďurovič
4. Příčiny rozpadu papíru a metody jeho konzervace, Ing. Hana Paulusová

Středa 22. 10. 2003

9 – 13 hodin
5. Historické vědomí a výtvarná citlivost a jejich úloha při výchově restaurátorů (včetně informací o nově akreditovaném oboru naší školy, tj. restaurování a konzervace uměleckých děl na papíře)
ak. mal. Jaroslav Alt, PhDr. Blanka Altová
6. Otázky měření a klimatu v galeriích, prof. Miloslav Němeček – spolupracuje s NG v otázkách klimatu
7. Grafické sbírky Musea Ostdeutsche Galerie Regensburg, restaurátorská dílna Musea, Prevent-projekt, technika a standardní klimatické podmínky. Michael Kotterer M.A, tlumočení: Anna Strnadová, OG Liberec
8. Řešení krizových situací (povodně) – přednáška + diskuse, J. Vnouček

14 – 18 hodin – ODPOLEDNÍ PRAKTICKÝ BLOK
1. skupina – praktické ukázky v ateliéru (rozdělí se na 3 menší, v ateliéru restaurování a konzervace papíru budou pedagogové školy a přednášející odborníci připraveni ukázat práci a zodpovídat dotazy, současně budou k dispozici restaurátorské dokumentace tohoto ateliéru za 10 let fungování školy)
2. skupina – prohlídka školy, města, muzea a galerie, zámku, Portmonea - dle výběru a přání

Čtvrtek 23. 10. 2003

9 – 13 hodin DOPOLEDNÍ PRAKTICKÝ BLOK
ráno společné setkání obou skupin – výměna skupin ze středečního odpoledne:
1. skupina – pracovníci ze vzdálených galerií, kteří to budou mít komplikované s dopravou mohou odjet nebo navštívit školu, galerii atd.,
2. skupina – praktické ukázky v ateliéru

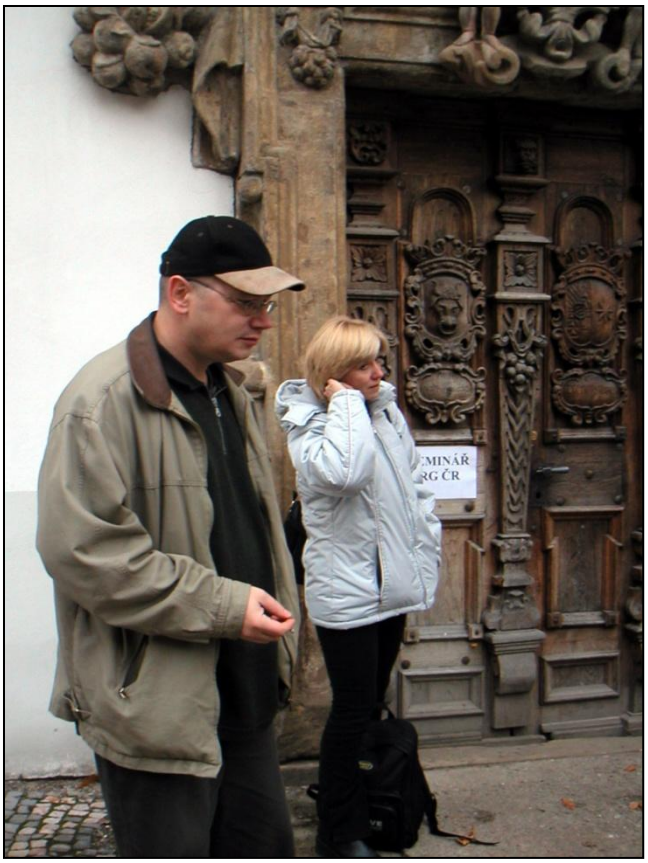
MINÁŘ
RG ČR

PLZEŇ 2004

Setkání probíhalo v Západočeské galerii, kde byla instalována výstava kresby ze sbírek Rady galerií.

K výstavě byl připraven seminář, na kterém přednášel také Jiří Šetlík.